

ΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΑΝΑΘΥΜΙΑΣΕΙΣ

Ἐκ τοῦ νέου Ἔπους τοῦ γυμνασιάρχου ποιητοῦ κ. Ἀντωνιάδου μεταγράφομεν πρῶτον τὸν ἐξῆς ὄρισμόν, ὃν θὰ ἀντέγραψαι ἀπὸ καμμίαν γραμματικὴν του :

«Ὡς βρυστὸν ἤλεκτρον, τρέχον εἰς τὸν σίδηρον ἐπάγει.
«Δόνησιν, ζῶν δὲ δίδει κ' ἔμφυχον γραφὴν παράγει.

Ἴσως θὰ νομίζετε ὅτι τὸ βρυστὸν εἶναι ἡ μελάνη καὶ ὁ σίδηρος τοῦ ποιητοῦ ἡ πέννα. Ὅχι εἶναι ὄρισμός τοῦ τηλεγράφου!

Ὅσον εἶναι δυνατὸς εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὄρισμούς του, ἐπίσης εἶναι δυνατὸς καὶ εἰς τὴν σύνταξιν ὁ δάσκαλος ποιητής.

Ἀνασκολοπίσατε ὡς αἰώνιον συντακτικὸν μνημόσυον τὴν ἐξῆς περίοδον.

«Ὁ στρατὸς εὐθὺς προσάττει ὁ στρατὸς ὁ γυμνασμένος
αἶς τὴν Κρήτην νὰ ἀπέλθῃ καὶ νὰ στείλῃ ἐπικουρίαν
α'Ὁ Σουλτάνος (!) τῆς Αἰγύπτου μᾶλλον δύναται ταχεῖαν.

Γράψατε εἰς μενταλλίων τὸ ἐξῆς δίστιχον, ἀποπνέον τὴν εὐαισθησίαν ποιητικῆς καρδίας.

«Σήμερα θαρρῶ πῶς λέσια (πούα!) τὰ φαρᾶγγια θὰ γερμίσουν
«Δέτε τους ἀράδα πάνε σὰν νὰ θέλουν νὰ κολλίσουν.

* *

Ὅπως τὰ αἰγυπτιακὰ ἀτμόπλοια φέρουν μῦθας εἰς τὸν Πειραιᾶ προξενούσας δεινὴν ἐπιδημικὴν ὀφθαλμίαν, οὕτως ἔλγαι ἡμέραι τοῦ Παράσχου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγέννησαν παρασχίτιδα εἰς τὴν ἐκεῖ ποιητικίζουσαν νεολαίαν. Δὲν εὐχαριστήθη ἀπὸ τὰ ἐδῶ θύματά του, ἐζήτησε καὶ ἐκεῖ νὰ κάμῃ τὰ αὐτά.

Ποιητὴς ἀνεφάνη ἐκεῖ Ἀθηνόπουλος, ὅστις εἰς ὅλην τὴν ποίησιν του ἀγωνίζεται νὰ ἔχη τὴν αὐθεντίαν τοῦ Παράσχου.

Ἀκούσατε πῶς ἀρχίζει τὴν πρὸς τὸν «Ἐθνικὸν ποιητὴν» προσφώνησιν του :

«Καλῶς τε τὸ παθητικὸν τῆς Ἀττικῆς ἀηδόνι.

Ὁ κ. Παράσχος φαίνεται θὰ τοῦ εἶπεν ὅτι εἰς τὸ Βασιλικὸ Περιβόλι ἔχουμε καὶ ἐνεργητικὰ ἀηδόνια.

Καὶ πάλιν :

Ἀπαγγέλλετε ὅμως μὲ προφορὰν Παράσχου :

«Καλῶς το τὸ περήφανο τοῦ Παρνασσοῦ τ' ἀηδόνι
«Μὰ πῶς νὰ τὸ φιλέψουμε *) εἰς τόπο σκοτεινός;
«Κι' ἂν ψάλῃ γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς τραγοῦδι ποθειτὸ
«Κυνηγούμενο ὁ βοριάς κ' ἡ νύχτα τὸ πλακόνει.

Ἐπειτα τριπλῆ κανονιστοίχια τελειῶν ἀναγγέλλει ὅτι παρελείφθη—εἶθε νὰ ἦτο ὅλο τὸ ποίημα γεμάτο ἀπὸ κανόνια—ἡ δ' στροφή. Ὁὰ ἦτο πολὺ ἀρεϊμανία. Ὁὰ περιεῖχε βεβαίως μιλιόρια καὶ κοτρῶνια.

Ἐπειτα κάμνει τὸν Παράσχον καπιτάνιο καὶ δεσπότη :

«Τὴν λειτουργία π' ἀρχισες Σὺ θὰ τὴν τελειώσης
«Τοῦ ἔθνους τὴν μετάληψι Ἐοὺ θὲ νὰ τὴν δώσης.

*) Δικαιολογία τοῦ Συλλόγου Ἐρμού, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ προσφώνησις τοῦ Παράσχου καὶ ἀντιφώνησις τοῦ Ἀθηνόπουλου (δμοιοκαταληξία : Νικολετοπούλου!) ἡ ἀψήσουν τὸν ἄνθρωπον (τὸν Παράσχον) νηστικόν!!

Ἐπειτα τὸν λέγει—τὸν Παράσχον—ἀγαπημένον φάντασμα, τὴν δὲ πνοήν του τῆς Μούσης ἀναστέναγμα. Ἐπειτα τοῦ λέγει πῶς ἡ δάσκη τῆς ἐλπίδος μας εἶν' ἀφιερωμένη σὲ Σένα, καὶ μετὰ τοῦ ὀρίζει : Παρέτνε καὶ πῆγαινε ἴσ τοῦ Παρνασσοῦ (τοῦ Συλλόγου) τὰ μέρη. Καὶ τελειώνει μὲ τὸ :

«Κι' ὦραις καλαῖς περήφανο τοῦ Παρνασσοῦ τ' ἀηδόνι,
«Πολὺ πικρὰ ἡ αὖριο γιὰ μᾶς ἐξημερώνει.

* *

Τίς οἶδε ἐὰν αὐτὸς ὁ Ἀθηνόπουλος ἐὰν δὲν διάβαζε τὸν Παράσχον τί ὄμορφα πράγματα θὰ ἔγραφε, ἀφοῦ γνωρίζῃ νὰ συνδυάζῃ τοὺς στίχους.

Τὸν συμβουλευόμεν α. νὰ κλείσῃ τοὺς λογαριασμοὺς του μὲ τὸν γράψαντα τὸ ποίημα πρὸς τὸν Πατριάρχην, β. νὰ κάμῃ μίαν τακτικὴν κουραν μὲ ποιητὰς τῆς πραγματικῆς σχολῆς γ. νὰ μὴ γράψῃ τοῦλάχιστον ἐπὶ ἕνα χρόνον, δ. νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ ποίησις δὲν εἶνε τρέλλα καὶ ἀκολούθως, ἂν τηρήσῃ καλῶς τὴν διαιτητικὴν μας αὐτὴν, ἂς ζητήσῃ νὰ πεισθῇ ἂν τὸν προδίδῃ ἢ ὄχι ἡ Μοῦσά του.

Διότι εἶναι γελοῖον νὰ ἔχωμεν ποιητὰς minotaurisés.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Δόκτωρα Ζαμπιρόνην

Μιλάνου

Ἀναστείλατε διαταγὴν ἀποστολῆς ὑπῆρων νηδύμων. Οὐδεμίαν ζήτησις. Ἀναδιδάχεται ἐπὶ σκηνῆς νέον δράμα Ἀντωνιάδου Κυρά—Φροσύνης.

Κωνσ. Ὀλύμπιος.

Κωνσ. Ὀλύμπιον

Ἀθήνας.

Πάση θυσίᾳ ἐμποδίσατε παραστάσιν Κυρά—Φροσύνης. Ἄλλως ἀγοράσατε δράμα, τυπώσατε, καὶ πωλεῖτε ἕκαστον στίχον ἀντὶ δελταρίου ὑπῆρων νηδύμων μὲ ὄνομά μου.

Dr. Zampironi.

ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗ ΕΠΙΘΕΤΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΡΑΞΙΝ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ἀντώνιος Κωνσταντινίδης, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις.

Ἐλένη, σύζυγος αὐτοῦ.

Ἀντώνιος Κωνσταντινίδης, δικηγόρος ἐν Ναυπλίῳ—Κώστας, ὑπηρέτης.

Ἡ Σκηρὴ ἐν Ἀθήναις.

[Ἡ Σκηρὴ παριστᾷ αἴθουσαν μικρὰν ὑποδοχῆς πλουσίως διακοσμημένην. Ἐδραὶ καὶ ἀνάκλιτρα τοῦ συνήθους κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἐν Ἐρῳπῇ ῥυθμοῦ. Ἐν μέσῳ τράπεζα ἐλλειψοειδῆς κεκαλυμμένη ὑπὸ χρυ-